

Og hvekk't ei þann sem kröftum safnar
 þó kvaðir hans sé ei þínum jafnar.
 Þeir gleggstu af þinni leikni læra
 og lága markið ofar færa.
 Og hvað sem þér er vettug-virði
 ei verða lát að fyrir-girði
 á meðkend þess: að þetta skemsta
 sem þér finst, sé vort getu fremsta !

III.

Hann gengdi svo: “Ég gengi af viti
 við gabbíð það, að deila um liti !
 Þið stagið kross á stöng og serki
 og stingið upp sem leiksviðs-merki!
 Og stælið um við sterka kauða,
 að stafa þá bláa eða rauða !
 Á fífla-leika fauta og glópa,
 eg fyrirlitning nína hrópa !”

IV.

“Þér skjátlar !” mæltu manna-efni,
 “það merki er drögum við í stefni
 að vísu er brella barna-vitsins—
 Ei berjumst um það vegna litsins !
 En til að ganta gassa-snáða,
 sem gullum okkar vilja ráða,
 þá drembni, sem í lagi og liti
 vill lækka oss sinni tign og viti !
 Svo nema vaxnir hnoss að hreppa:
 um hégómann í æsku að keppa !
 “Sízt þarftu veilu að hásemdhæla,
 né hrokann upp í gorti mæla—